

stømmelse, som findes paa Foden af Skat-
teblanketterne om, at Indbetaling for
Skatterestance altid afskrives paa det æl-
ste skyldige Beløb. Nej, der tager det
ærede Medlem grundig fejl. Det kan Kø-
benhavn i Henhold til den gældende Ord-
ning kun gøre, hvis Skatterestanten ikke
stiller Krav om andet. Men stiller han
Krav om, at en Indbetaling skal føres til
Afdrag for et senere Kvartal, medens skyldig
Skat for ældre Kvartaler bliver staa-
ende urørt, har Kommunen hidtil ikke
ment sig berettiget til at stille andet Krav
til ham paa dette Punkt end det, han selv
er villig til at opfylde. Det er netop her,
der efter min Mening maa sættes ind.

Det ærede Medlem har strejft Spørgs-
maalet om Samarbejde mellem Skatteraad
og Rodemester og disse Skatteinstitutioners
Forhold overfor Skatteyderne med Hensyn
til Foretagelse af Udpantning, med Hen-
syn til Skatteeftergivelse o. s. v. Jeg tror
ikke, at her er Tiden eller Stedet til at
komme dybt ind paa en Behandling af
disse Spørgsmaal, men jeg er meget gerne
rede til at give et kommende Udvalg Op-
lysninger i saa Henseende, som vil gøre
det klart, hvorfor vi, da Loven om den
personlige Kommuneskat gennemførtes,
maatte ændre visse Bestemmelser i den
tidligere Lov, saaledes som Tilfældet blev.
Disse Oplysninger tror jeg bedre egner sig
til Forelæggelse i et Udvalg end til Frem-
sættelse her i Salen.

Det glæder mig, at den ærede radi-
kale Ordfører er enig med mig i, at det
ikke er nogen rimelig Grund til Eftergiv-
else af Skatterestance, at man ønsker af
en Skatterestant at lave en kommunal
Vælger. Men dermed er jo egentlig ogsaa
godtgjort, at den kommunale Valglov ikke
er det naturlige Sted for Bestemmelser
om Eftergivelse af Skat. Saadanne Be-
stemmelser bør utvivlsomt findes i en
Skattelov og ikke i en Valglov. Paa dette
Punkt forstaar jeg vedvarende den ærede
Forslagsstiller saaledes, at han er villig
til at forhandle om Bestemmelser angaa-
ende Eftergivelse af Skatterestancer, naar
saadanne Bestemmelser fremtidig vil være
at finde i Skatteloven og ikke i Valgloven.

Jeg beklager, at den ærede Forslags-
stiller stadig har den Opfattelse, at man
uden Fare tør udtage af § 1, 1ste Stykke,
Bestemmelsen om, at Vælgerne skal være
Skatteydere til Kommunen paa det Tids-
punkt, da Valget foregaar. Thi hvorledes
vilde da den ærede Forslagsstiller mene,
man i 1925 skulde have forholdt sig ved
Affattelsen af den kommunale Valgliste

overfor en Beboer i Kommunen, som i
Skatteaaret 1923—24 havde været ansat
til Kommuneskat, som havde betalt denne
Skat for Oktober Kvartal 1923 og for
Januar Kvartal 1924, men som ikke var
kommunal Skatteyder i Skatteaaret 1924
—25? Denne Skatteyder havde faktisk op-
fyldt Bestemmelsen om at have betalt den
i Kalenderaaret 1924 til Udpantning for-
faldne Skat, og han har derfor, hvis Loven
formes saaledes, som den ærede Forslags-
stiller her har foreslaaet, ubetinget Krav
paa Opførelse paa Valglisten, medens han,
naar man fastholder Bestemmelsen om, at
han ved Valgets Foretagelse skal være
Skatteyder til Kommunen, selvsagt ikke
kan finde Plads paa Valglisten i Henhold
til de gældende Bestemmelser. Jeg har
altsaa fremdeles den Opfattelse, at her har
den ærede Forslagsstiller sluttet forkert,
og jeg føler mig ganske overbevist om, at
for saa vidt det ikke har været Forslags-
stillerens Hensigt paa dette Punkt at lette
Adgangen til at faa Plads paa den kom-
mune Valgliste, vil den paagældende Be-
stemmelse blive genindsat ved den Behand-
ling, som Lovforslaget antagelig vil faa i
et Udvalg.

Ludvig Christensen: Blot en kort Be-
mærkning, for at den højtærede Indenrigs-
minister ikke skal tro, at jeg ikke turde
sige noget om det Cirkulære, som den
højtærede Minister oplæste fra den social-
demokratiske Vælgerforening i Aalborg.
Det tør jeg udmærket godt. Det Cir-
kulære indeholder jo ikke noget lov-
stridigt, tværtimod, det er oven i Købet
i Overensstemmelse med det ogsaa af tid-
ligere Indenrigsministre udsendte Cirkulære
og maa formentlig af den Grund være
uskyldigt. Men jeg forstaar ikke, hvorfor
det skulde oplæses; thi det, der har Inter-
esse for denne Debat, er Spørgsmaalet om,
hvorledes Kommunerne administrerer den
gældende Lov, ikke, hvorledes de enkelte
politiske Partier agiterer blandt Vælger-
befolkningen.

Forslagsstilleren (Piper): Jeg ved
ikke, hvor det ærede 10de Medlem for 1ste
Kreds har faaet den Tanke fra, at jeg
ikke skulde have vidst, at Skatteraadet i
København nu har med de Sager at gøre
— her tales i øvrigt ikke alene om Kø-
benhavn, men ogsaa om alle andre Byer.
De Papirer, jeg her har, afgiver Beviser
for, at den Sag har jeg kendt i betydelig
længere Tid, end det ærede Medlem for-
udsætter.